

عنوان مقاله:

سیر و سلوک اشرافی بر اساس قصه غربت غربی

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 10، شماره 39 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

عین الله خادمی - دانشیار گروه فلسفه و حکمت اسلامی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

فاطمه کوکرم - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه و حکمت اسلامی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

خلاصه مقاله:

انسان معاصر خود حقیقی خویش را گم کرده و در این عالم احساس بیگانه بودن دارد. نفس انسان همواره در تلاش است تا از غربت عالم طبیعت و خراب آباد غربی خود بگریزد و روح خود را به گونه ای پرورش دهد تا به عالم علوی بپیوندد. تحقق مرگ یا فناي کامل از تعلقات همان گشوده شدن بندهای دام است که در نتیجه آن پیوستن دایم به حضرت حق حاصل می آید. سهروردی در این حکایت، گرفتار شدن در دامگه ناسوتی و روش های رهایی جستن و مراحل آن را در قالب سفری تمثیلی به تصویر می کشد. این پژوهش این حقیقت را آشکار کرده است که اگرچه مشکلات سفر و طولانی بودن آن و گذر از موانع، کوه ها، سرزمین ها و اقلیم ها و... طبیعتا وجود دارد، اما انسان می تواند پس از معرفت و شناخت نسبت به خویشتن، به مدد و دستگیری پیر طریق با طی مراحل از حصار قوای مادی و خیالی اندک آزاد شده و از دریای خلق فاصله گرفته و در نتیجه این مجاهده به استكمال نفس و معرفت عوالم هستی و اطراف و اکنای آن دست یابد.

کلمات کلیدی:

هبوط، غربت غربی سیر و سلوک، پیر، چشمه زندگانی، طور سینا، سهروردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311686>

